1. වැව් ඉවුරේ සංගීත පන්තිය

යාළුවෝ වැව් ඉවුරට ආවා.

"අද අපි මොනව ද කරන්නේ?"

ජානක ඇසුවා.

"සංගීත පන්තියක් දමමු." පවනි කිවුවා.

හැමෝම කැමති වුණා.

"මම ගුරුතුමී වෙන්නම්." මලී අක්කා කිවුවා.

“ හෝ ගාලා රැලි එනවා. වැව අද මුහුද වගේ.”

කසුන් කිවුවා.

“ මුහුදෙ නම් ලොකු නැව් යනවා නේද?”

පවනි නංගි ඇහුවා.

“ ඔව්, ඔව්,” කවුරුත් හයියෙන් කිවුවා.

“ මට ආසයි නැවක යන්න.” කෝසල කිවුවා.

“ ළමයි, දැන් අපි රවුමට වාඩි වෙමු. මුහුද ගැන සින්දුවක් කියමු.”

මුහුද ලස්සනයි

මුහුද හරි ලොකුයි

හො හෝ හො හෝ හො හෝ හෝව

නතර වෙන්නෙ නෑ

රැල්ල ඇදෙනවා

වැල්ලෙ වැදෙනවා

සමන් මොට්ටු වගේ වතුර බිංදු ඉහෙනවා

“ මම දන්නවා සරුංගලය ගැන සින්දුවක්. කියන්න ද?” කෝසල ඇහුවා.

සුළං සැරේ වංගු හැරී
දුර අහසේ දාංගලේ
මහන්සියට ගහ මුදුනේ
හැංගුණා ද සරුංගලේ

“ හරිම ලස්සනයි. අපි හැමෝම තාලෙට කියමු.”

“ හැන්දෑ වෙන්න ළඟයි. අපි දැන් ගෙදර යමු.”

“ හෙට අපි සරුංගල් යවමු ද?” පවනි ඇහුවා.

හැමෝම කැමති වුණා.

යාළුවෝ සින්දු කිය කියා,

කෝච්චියක් වගේ පේළියට ගෙදර ගියා.

2. ළමයා සහ තාරකා

තරු පිරිලා
ආකාසේ
මල් පිපිලා
සේ දිලිසේ.
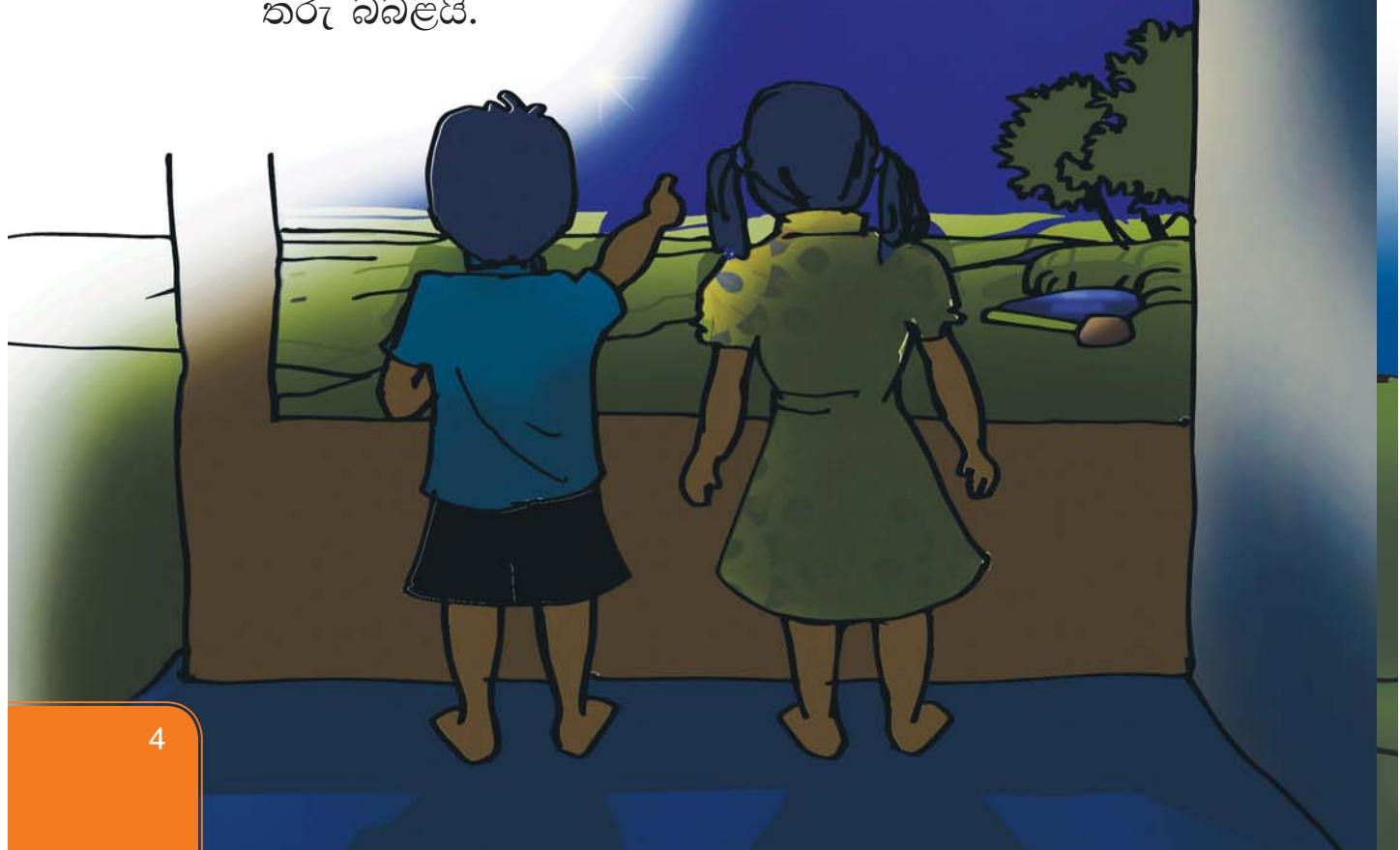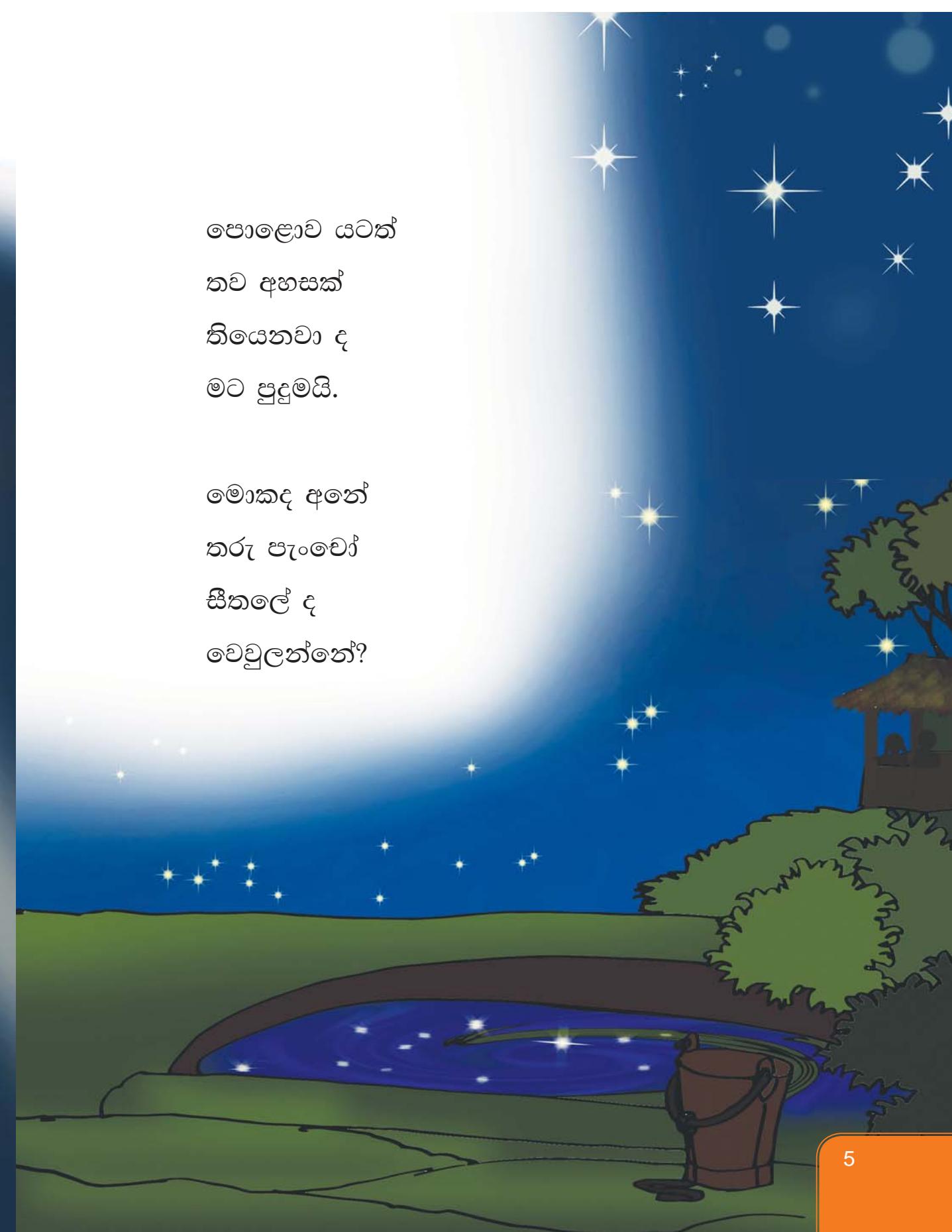
මහ පුදුමයි
ළිඳ පතුලෙත්
පොකුරු පොකුරු
තරු බබළයි.
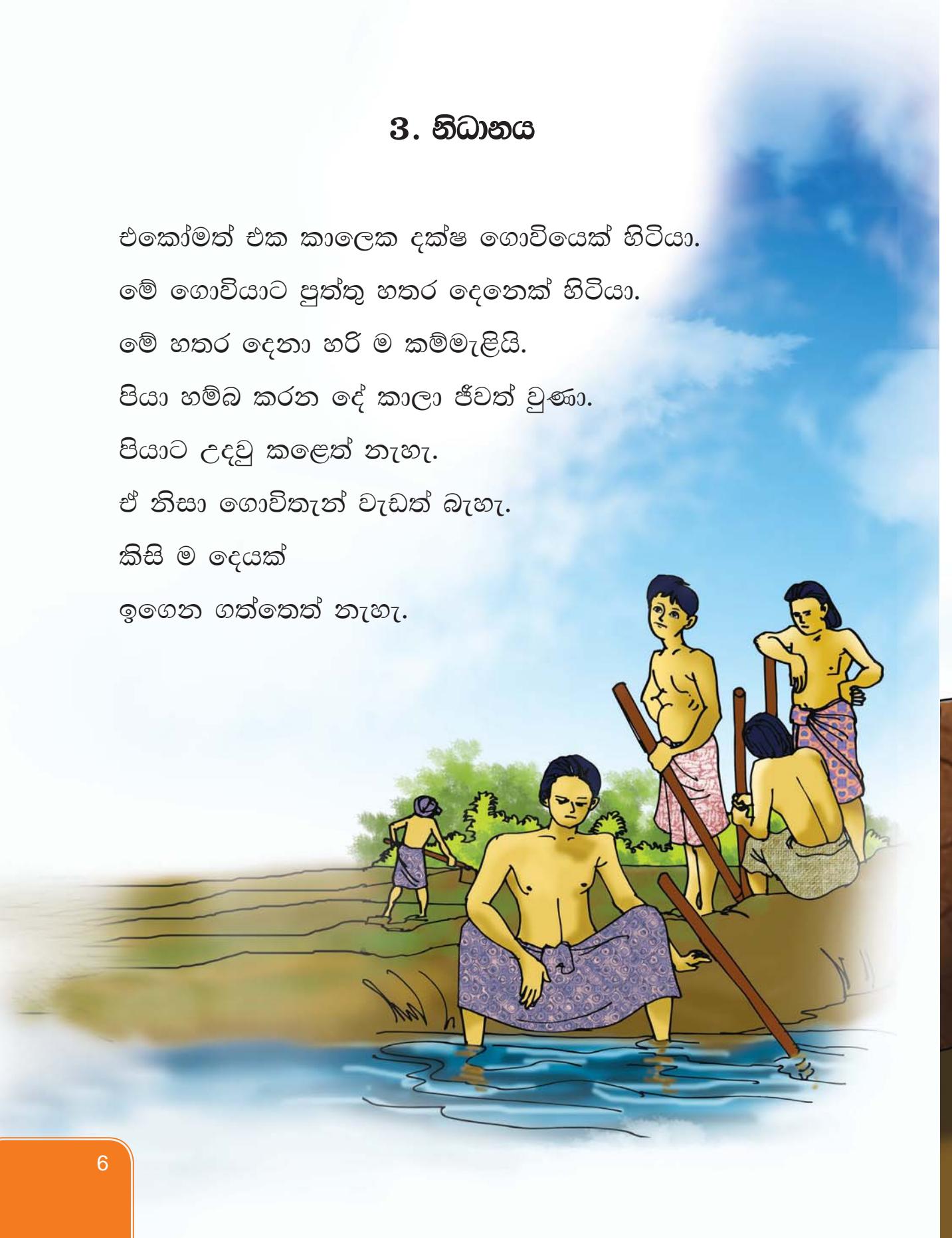
පොළොව යටත්
තව අහසක්
තියෙනවා ද
මට පුදුමයි.

මොකද අනේ
තරු පැංචෝ
සීතලේ ද
වෙවුලන්නේ?

3. නිධානය

එකෝමත් එක කාලෙක දක්ෂ ගොවියෙක් හිටියා.

මේ ගොවියාට පුත්තු හතර දෙනෙක් හිටියා.

මේ හතර දෙනා හරි ම කම්මැළියි.

පියා හම්බ කරන දේ කාලා ජීවත් වුණා.

පියාට උදවු කළෙත් නැහැ.

ඒ නිසා ගොවිතැන් වැඩත් බැහැ.

කිසි ම දෙයක්

ඉගෙන ගත්තෙත් නැහැ.

කාලයක් ගත වුණා.

පියා ලෙඩ වුණා.

පුත්තු හතර දෙනාට

ජීවත් වෙන්න බැරිව ගියා.

ගොවියා පුතුන් හතර දෙනාට

කතා කළා.

" කුඹුරේ නිධානයක් තියෙනවා,

කුඹුර කොටන්න. නිධානය ගන්න පුළුවන්. " පියා කිවුවා.

ඒත් නිධානය ලැබුණේ නැහැ.

" නිධානයක් නැහැ." පුත්තු පියාට කිවුවා.
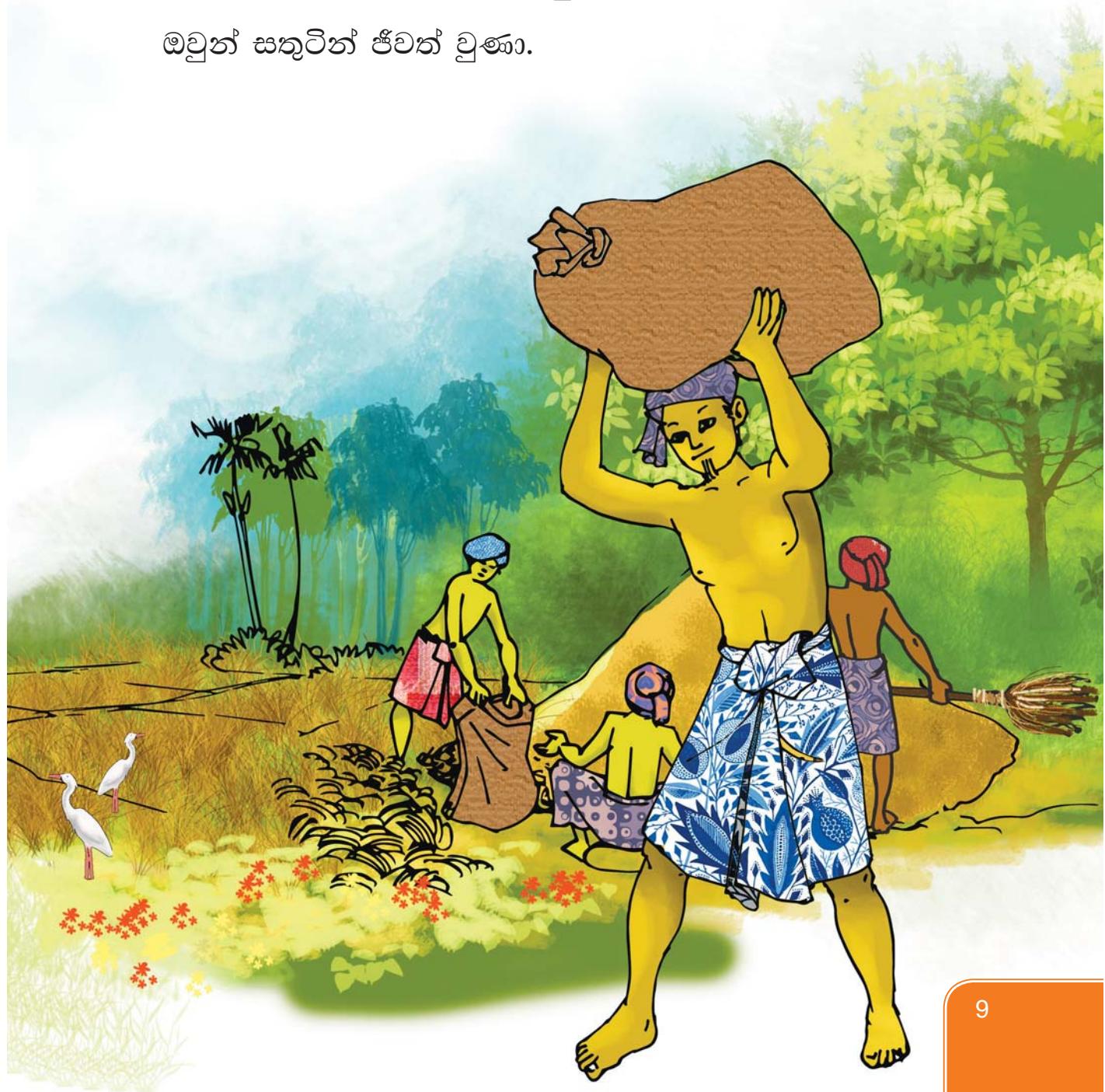
" කුඹුරේ වී වපුරන්න, එවිට නිධානය ලැබේවි."

පියා ඔවුන්ට කිවුවා.

හතර දෙනා ම එකතු වෙලා වී වැපුරුවා.
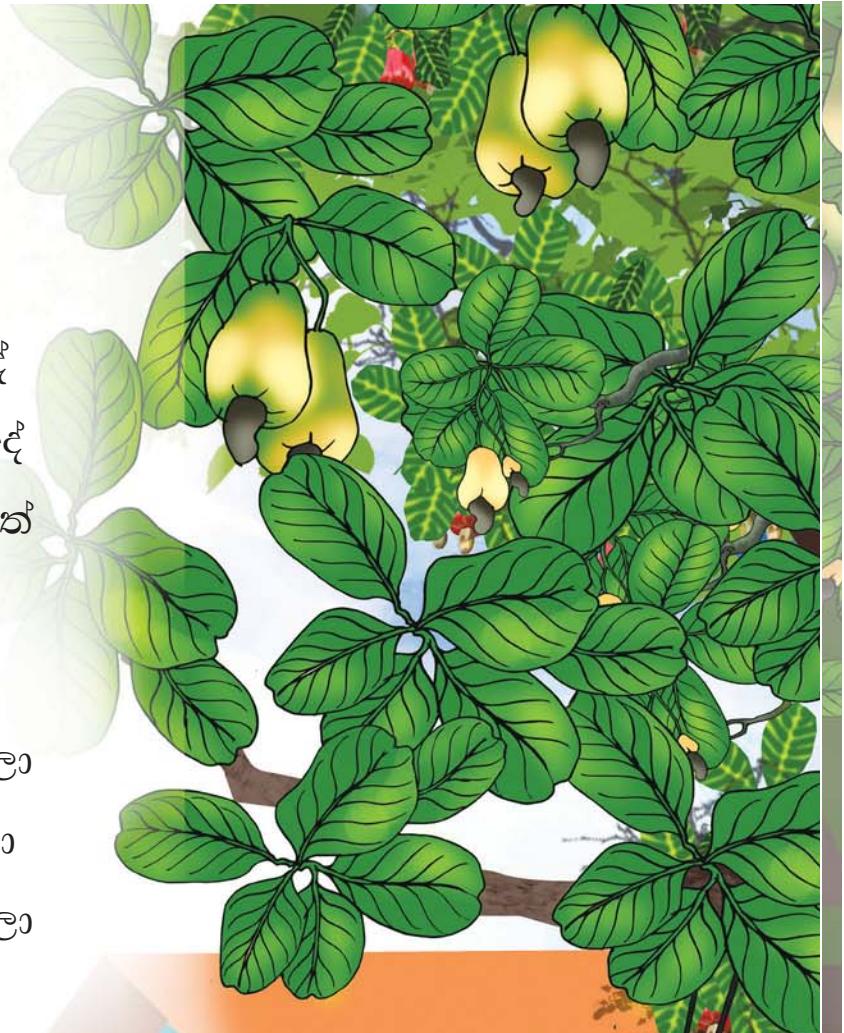
වී පැළ වුණා. ගොයම් පැහුණා. වී ලැබුණා.

මහන්සි වී වැඩ කළ නිසා,

පුත්තු හතර දෙනා ධනවත් වුණා.

පියාගේ නිධානයේ රහස, ඔවුන්ට තේරුම් ගියා.

ඔවුන් සතුටින් ජීවත් වුණා.

4. ඔංචිලි පදිමු.

රබන් සුරල් හඬ මැද්දේ
කොහා හඬයි ගම්මැද්දේ
ගේ ළඟ උස කජු අත්තේ
ඔංචිල්ලාවක් බැන්දේ
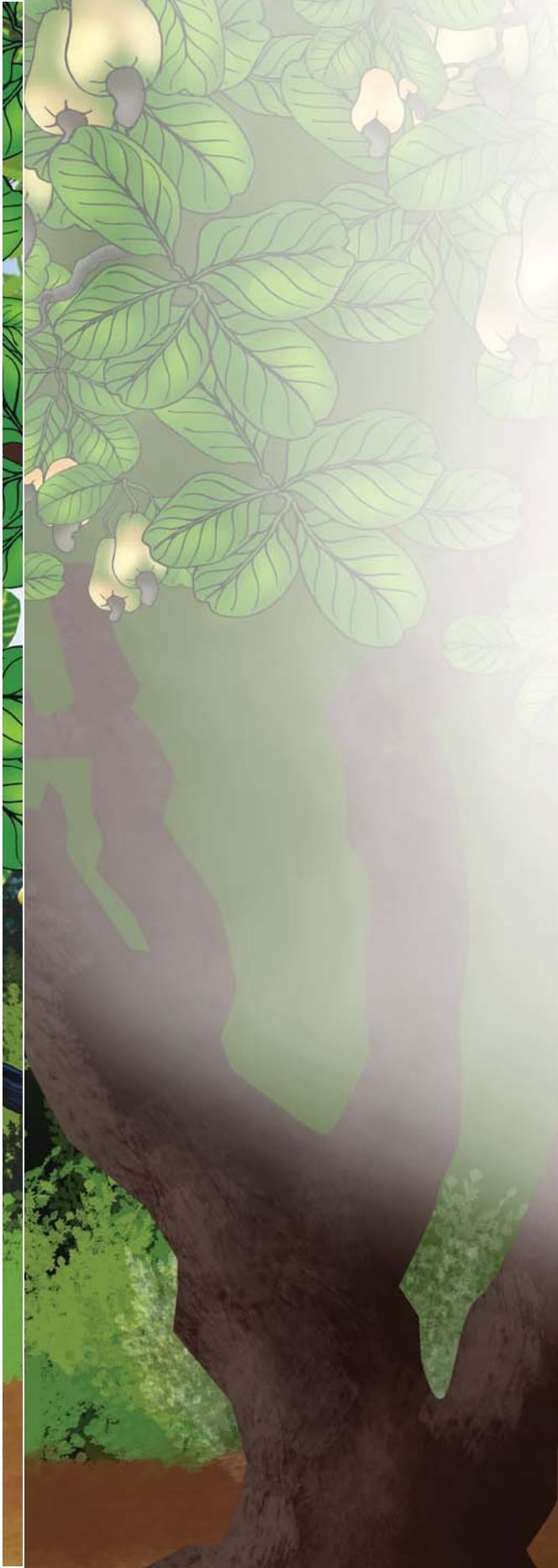
කඹය තදින් ගෙන අල්ලා
පරෙස්සමින් වාඩි වෙලා
රැකුල් දෙමින් ඉහළ බලා
පදිමු පදිමු ඔංචිල්ලා

ඕංචිලි චිලි චිල්ල මලේ
වැල්ල දිගට නෙල්ලි කැලේ
කඩන්න බැරි කටු අකුලේ
කඩා දෙන්න මගේ මලේ

වාරම් ගී අක්කාගේ
පුංචි අපට හරිම අගේ
ඕංචිලි චිලි චිල්ල මලේ
ගයමු අපිත් එන්න නගේ

හෙමින් හෙමින් ඉහළ යමූ
ආයෙත් පහළට ඇදෙමූ
රණ්ඩු දබර නොකර තුටින්
හැමෝම ඕංචිලි පදිමූ

5. හැමෝම දිනුම්

පාසලේ ක්‍රීඩා උත්සවය අදයි.
හැමෝම තරගවලට සූදානම් වෙලා පාසලට ගියා.
නිවේදනයක් ඇසුණා.

" කරුණාවෙන් සවන් දෙන්න.
කරුණාවෙන් සවන් දෙන්න.
දිවීමේ තරගය ආරම්භ කිරීමටයි මේ සූදානම.
මෙම තරගය සඳහා සහභාගි වන දෙවන ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යයන් ආරම්භක ස්ථානයට එන්න."

" යන්න.. යන්න.. ඉක්මනට යන්න. නිපුන් යන්න. මාධවන් යන්න."

මනුක, රෂීඩ්, සංජය, නිපුන්, මාධවන් සහ ටිරෝන් ආරම්භක ස්ථානයට ගියා.
එක පෙළට හිටගත්තා.
ආරම්භක සංඥාව නිකුත් වුණා.

අන්න හැමෝම එක පෙළට දුවනවා.

නිපුන් ඉදිරියෙන්.

ඊළඟට රෂීඩ්.

ටිරෝන් ළඟින් ම සංජය.

දුවනවා..... දුවනවා.....

හැමෝම වේගයෙන් දුවනවා.

"නිපුන් පළමුවෙනියා වෙයි නේද?"

“ අනේ අන්න නිපුන් වැටුණා,

නිපුන්ට රිදුණා ද දන්නෙ නෑ ”

අනෙක් අයත් නිපුන් ළඟ නැවතුණා.

අපිත් යමු. නිපුන්ට උදවු කරමු.

හැමෝම නිපුන් වට කර ගෙන.

මනුක දණහිස අතගානවා.

රෂීඩ් ඔළුව අතගානවා.

හොඳ යාළුවෝ.

“නිපුන් අපට පරාද වෙන්න බැහැ,

අපි ආයෙත් දුවමු.” රෂීඩ් කිවුවා.

රෂීඩ් හා මාධවන් නිපුන්ගේ අත් අල්ලා ගත්තා.

ක්‍රීඩා පිටියේ හැමෝම අත්පුඩි ගැහුවා.

නිපුන් එක්ක යාළුවෝ ඔක්කොම තරගය එකවර නිම කළා.

“අපි හැමෝම දිනුම්” සතුටින් කිවුවා.

6. වලාකුළේ
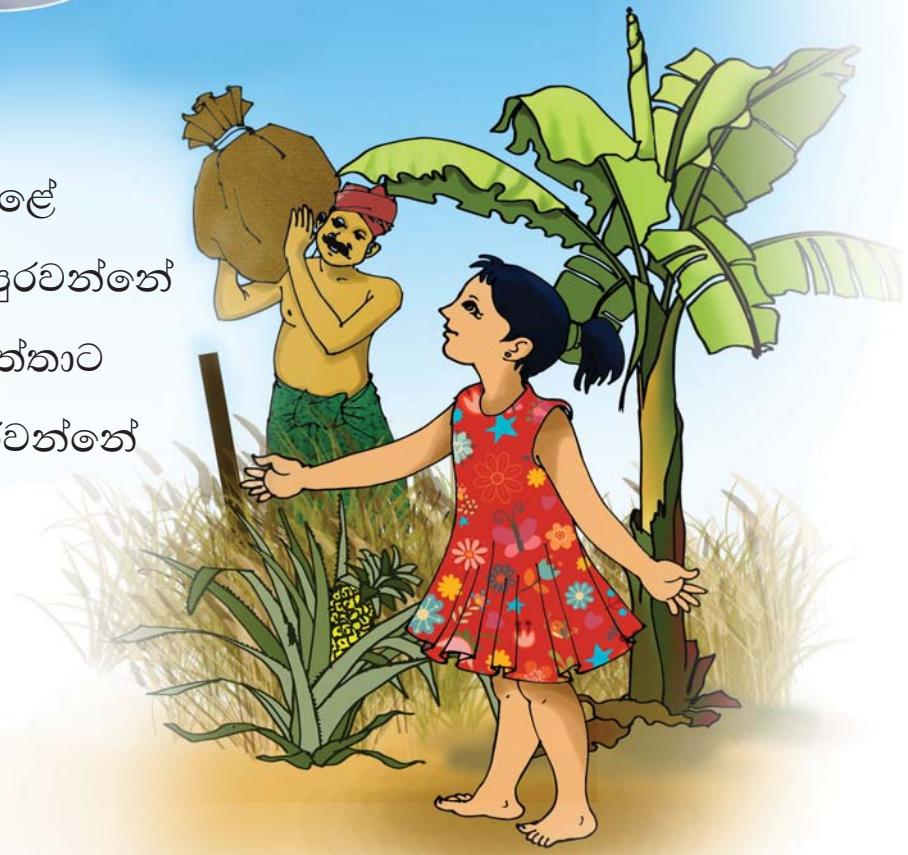
වලාකුළේ වලාකුළේ
කොයි යන්නේ හෙමින් සැරේ
මහ මුහුදින් වතුර ටිකක්
අර ගන්නයි මම යන්නේ
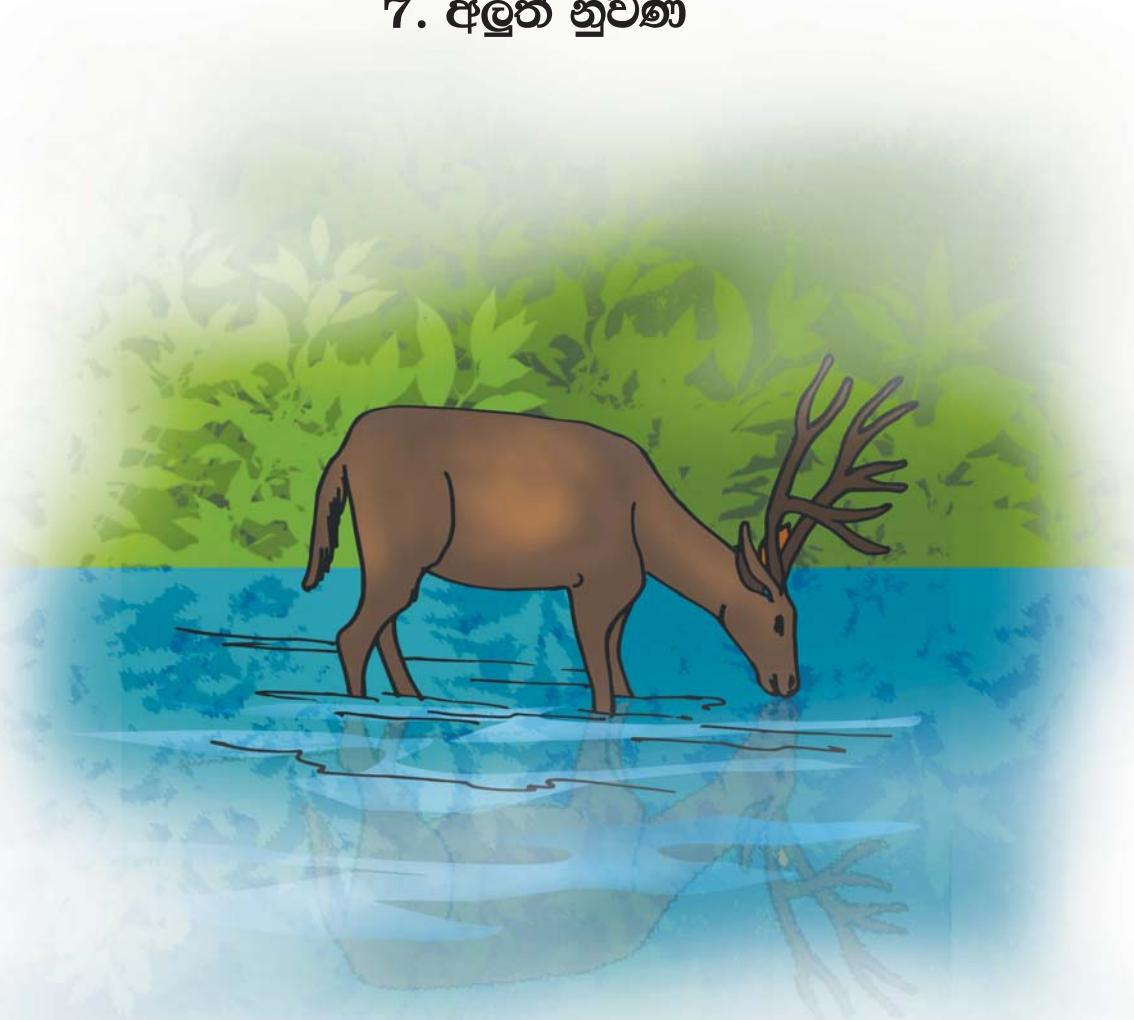
වලාකුළේ වලාකුළේ
වතුර අරන් කොහි යන්නේ
අපේ රටේ වැව් පුරවා
වැහි දෙන්නයි මම යන්නේ

වලාකුළේ වලාකුළේ
මොකට ද වැව් පුරවන්නේ
කුඹුරු වැඩට තාත්තාට
වතුර දෙන්න පුරවන්නේ

7. අලුත් නුවණ

දවසක් ගෝණෙක් වතුර බොන්න ගඟක් ළඟට ආවා. මේ ගෝණා තමන්ගේ රූපය කවදාවත් දැකලා තිබුණේ නෑ. එදා ගෝණා තමාගේ රූපය වතුරේ දැක්කා.

"මගේ අං තට්ටුව හරි ම ලස්සනයි, ශක්තිමත්." ආඩම්බරයෙන් හිතුවා. ඒත් කකුල් නම් හරි ම හීනියි, හරි ම කැතයි කියලා ගෝණා දුක් වුණා.

කෑම හොයා ගෙන යන සිංහයෙක් ගඟ ළඟට ආවා. ගෝණා වතුර බොනවා දැක්කා. හෙමින් හෙමින් ගෝණාට ළං වුණා. ගෝණා හොඳට ම බය වුණා.

ගෝණා පණ බේරා ගන්න හයියෙන් දිවුවා. සිංහයා ගෝණා පස්සෙන් එළෙවුවා. එකපාරට ම ගෝණාගේ ලස්සන අං තට්ටුව අත්තක පැටළුණා. ගෝණාට දුවන්න බැරි වුණා.
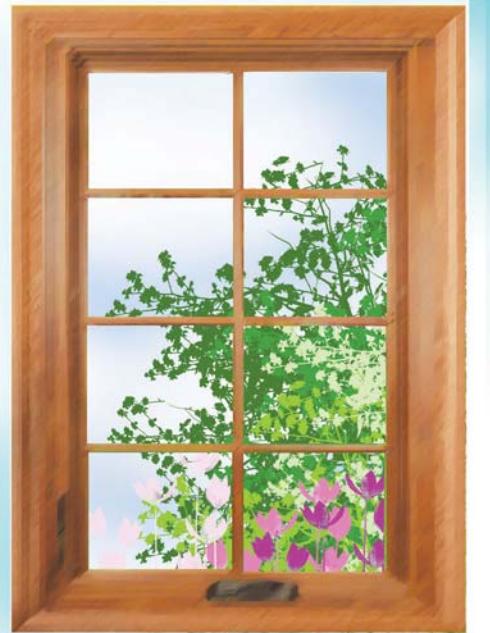
සිංහයා ළඟ ළඟ ම එනවා ගෝණා දැක්කා. ගෝණා දඟලන්න පටන් ගත්තා . පැටළුණු අං තට්ටුව, එක කකුලක උදව්වෙන් බේරා ගත්තා. වේගයෙන් දුවලා සිංහයාගෙන් බේරුණා.

“ අං තට්ටුව ලස්සනයි. ඒත් මගේ ජීවිතය බේරා දුන්නේ මගේ කකුල්.” හති අරිමින් ගෝණා හිතුවා.

8. සෙල්ලම් ඉස්කෝලේ

අම්මාගේ සාරිය ඇඳ
අක්කාගේ බෑගය ගෙන
ටකුස් ටුකුස් සපත්තු දෙක
මං දාගන්නම්

පාට කුඩේ ඉහලා ගෙන
පොත් මිටියක් තුරුලට ගෙන
සෙල්ලම් ඉස්කෝලෙට යන
ගුරුතුමියයි මං

නංගි මල්ලි මෙහෙට එන්න
මේ පන්තියේ ඉගෙන ගන්න
ලියන්න කියවන්න අකුරු
කියලා දෙන්නම්

පොල් කොළයක් අතට අරන්
එහෙට නමා මෙහෙට නමා
රූං පෙත්ත හදනා හැටි
කියලා දෙන්නම්

ටිං බෙරයට තට්ටු දමා
තාල තියා පාද තබා
ලස්සන නැටුමක් නටන්න
කියලා දෙන්නම්

අම්මා තාත්තා අක්කා
ගෙදරට එන වෙලාව හරි
ආයුබොවන් සැම දෙනාට
නැවතත් එන්නම්

9. අපූරු තෑග්ග

“ මනුකගේ උපන් දිනය ලබන සිකුරාදා.

මනුකට තෑගි දෙන්නේ මොනවා ද?”

අම්මා ඇහුවා.

“ සෙල්ලම් බඩුවක් තෑගි දෙමු.” මල්ලි කිවුවා.

“ නෑ.. නෑ.. මනුක දැන් ටිකක් ලොකුයි.

අකුරු කියවන්නත් දන්නවා. ඒ නිසා කතන්දර පොත් තෑගි දෙමු. එයා කතන්දර පොත් කියවන්න හරි ආසයි.”

අයියා කිවුවා.

“ඒක හොඳ අදහස. සෙල්ලම් කරනවා වගේ ම පොත් කියවන්නත් පුරුදු වෙන්න ඕනෑ. අපි කතන්දර පොත් තෑගි දෙමු.” තාත්තා කිවුවා.

කතන්දර පොත් ගන්න අපි පොත් කඩේට ගියා.

හත්පණ, මඟුල් කෑම, හීන්සැරය කතන්දර පොත් ගොඩයි.

" හත්පණ පොතේ මිල කීය ද?"

"රුපියල් අසූ පහයි."

කඩේ මාමා කිවුවා.

"මඟුල් කෑම පොත රුපියල් හැත්තෑවයි." අයියා පොතේ මිල බලලා කිවුවා.

"හීන්සැරය රුපියල් අනූවයි."

"මට ඕන හීන්සැරය පොතක් " අයියා කිවුවා.

අපි පොත් කීපයක් ගත්තා.

කඩේ මාමා බිල් පතක් දුන්නා.

විස්තරය	රුපියල්	සත
හීන්සැරය	90	00
හත්පණ	85	00
මඟුල් කෑම	70	00
කුමර ගී	95	00
එකතුව	340	00

මනුකගේ උපන් දිනය ආවා.
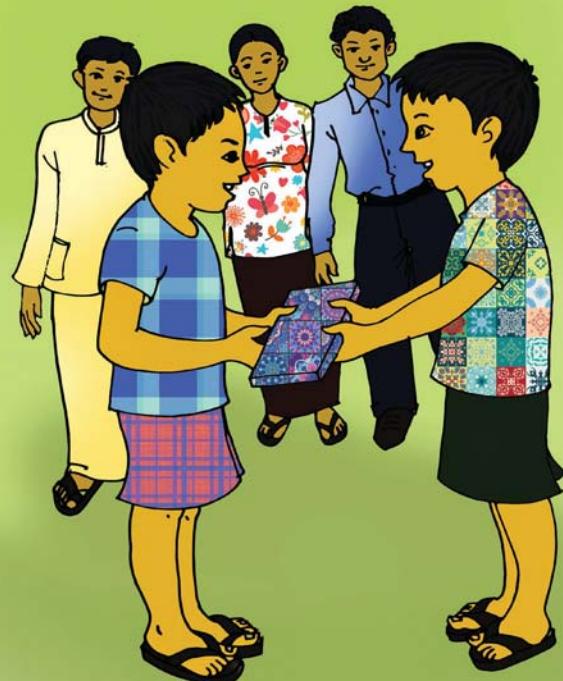
කතන්දර පොත් තෑගි ලැබුණා.

මනුක හැම දෙනාට ම ස්තුති කළා.

ලැබුණු කතන්දර පොත් ආසාවෙන් කියෙවුවා.

මනුකට හරි ම සතුටුයි.

10. කඩදාසි මාළුවෙක් හදමු

ටිලිං ටිලිං ටිලිං........

විවේක කාලය නිමා වුණා. ළමයි හැමෝම පන්තියට ආවා. ගුරුතුමිය පන්තිය ඉදිරියේ සිට ගත්තා. ළමයි නිශ්ශබ්ද වුණා.

දියේ ඉන්න මාළුවෝ
පුංචි අපේ යාළුවෝ
උඩ පැනිල්ල යට ගිලිල්ල
හැම තිස්සෙම ඇති නැටිල්ල
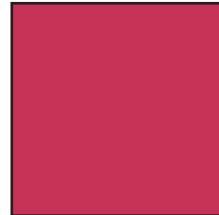
ගුරුතුමිය ලස්සනට ගායනා කළා.

ළමයි අත්පුඩි ගසමින් ගුරුතුමිය සමග ගායනා කළා.
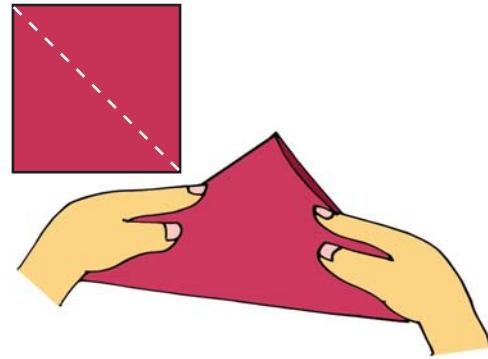
“ අපිත් මාළුවෙක් හදමු. ” ගුරුතුමිය කිවුවා.

හැම දෙනාට ම හරි හතරැස් කඩදාසි කොළය බැගින් ලැබුණා.
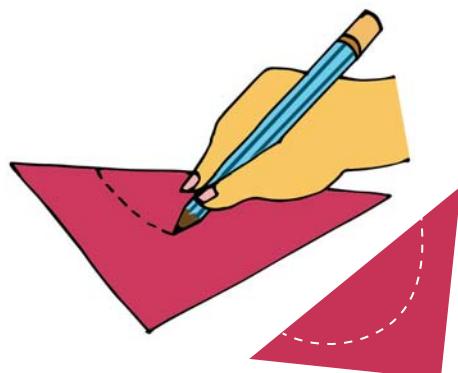
කොළය මේසය උඩින්

තියන්න.
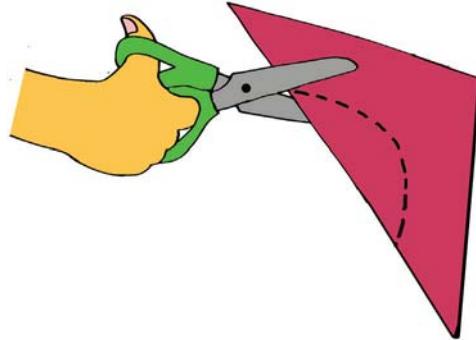
රූපයේ පෙනෙන

ආකාරයට මුලු දෙක එක

මත එක තබා ත්‍රිකෝණයක්

වන සේ නවන්න.
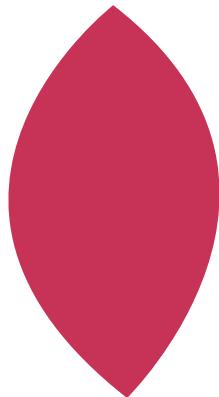
ත්‍රිකෝණය මත රූපයේ

දක්වා ඇති ආකාරයට

හැඩය ඇඳ ගන්න.
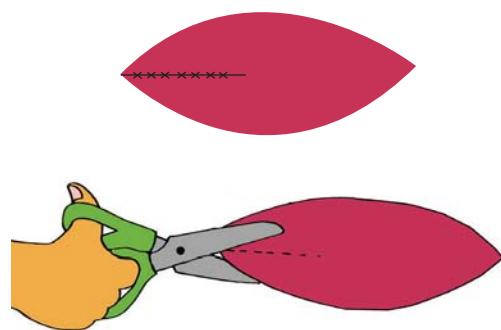
ඇඳගත් හැඩය දිගේ කතුරෙන් කපා ගන්න.
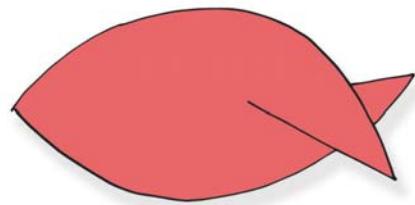
කඩදාසිය දිග අරින්න.
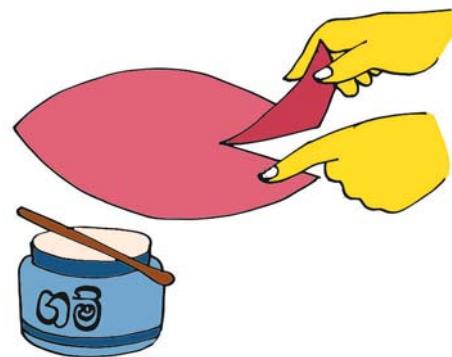
පෙනෙන පරිදි කතිර දමා ඇති රේඛාව දිගේ එක පැත්තකින් පමණක් කපන්න.
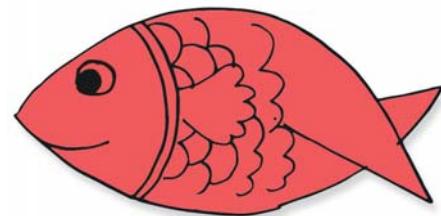
කැපූ කොටස් දෙක දෙපැත්තට මාරු කරන්න.
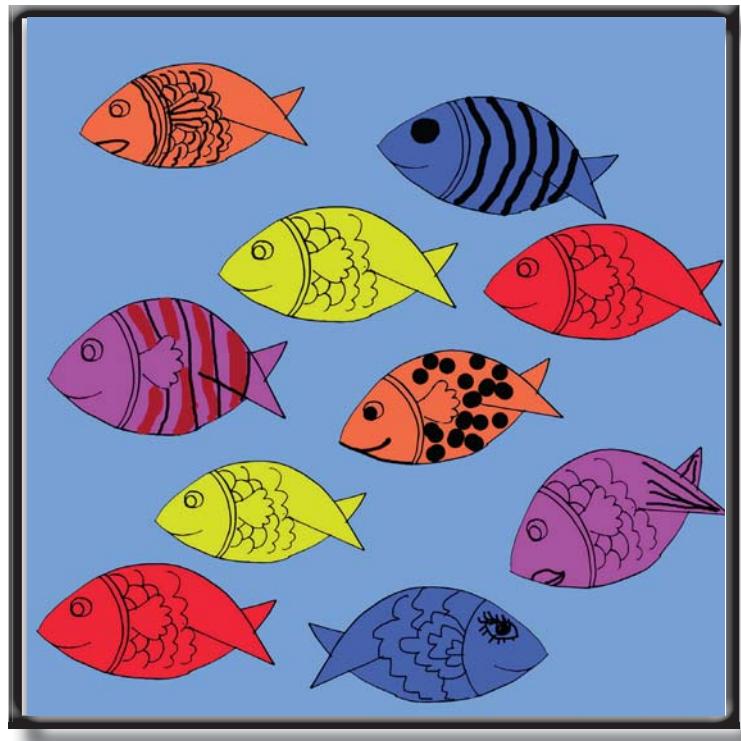
දැන් අලවා ගන්න.

මාළුවාගේ ඇස්, කට, වරල් ඇඳ පාට කර ගන්න.

ගුරුතුමිය බිත්තියේ නිල් පාට ලොකු පුවරුවක් එල්ලුවා. ළමයි පේළියට ගොස් ඔවුන් හැදූ මාළු, නිල් පාට පුවරුවේ ඇලෙවුවා. පාට පාට මාළු පිරුණු පුංචි පොකුණක් වගෙයි.

දියේ ඉන්න මාළුවෝ
පුංචි අපේ යාළුවෝ
උඩ පැනිල්ල යට ගිලිල්ල
හැම තිස්සෙම ඇති නැටිල්ල

ළමයි ගුරුතුමිය සමග නැවතත් ගායනා කළා.

11. තෝරාලා කිවුවොත් තරු ලකුණු ලැබෙන්නේ

1. මල් දැක එන්නේ
   මලක් වගේ නේ
   තටු නටවන්නේ
   කවුද කියන්නේ

2. ගස් සොලවන්නේ
   කොළ ගැලවෙන්නේ
   වැස්සට පෙර මේ
   කවුදැයි එන්නේ

4. සින්දු ගීත කවි කතා ඇසෙන්නේ
පාට පාට පින්තූර පෙනෙන්නේ
දැනුමයි සතුටයි අපට බෙදන්නේ
පිළිතුර දෙන අය තෑගි දිනන්නේ

5. කනේ නළාවෙන් පපුවේ සද්දෙ අහනවා
අතේ පුරුද්දෙන් ලෙඩ දුක් සොයා කියනවා
හිතේ කැමැත්තෙන් දෙන බෙහෙතුත් අපි බොනවා
කවුද කියා කිවුවොත් ඔබ හපනෙක් වෙනවා

6. සීනු හඬට උදේ ඉඳන් වැඩ අරඹන්නේ
පොත් මිටියයි රතු පෑනයි නැහැ වරදින්නේ
කළු ලෑල්ලේ සුදු පාටින් අකුරු ලියන්නේ
තෝරාලා කිවුවොත් තරු ලකුණු ලැබෙන්නේ

12. කතන්දරයක් කියවමු
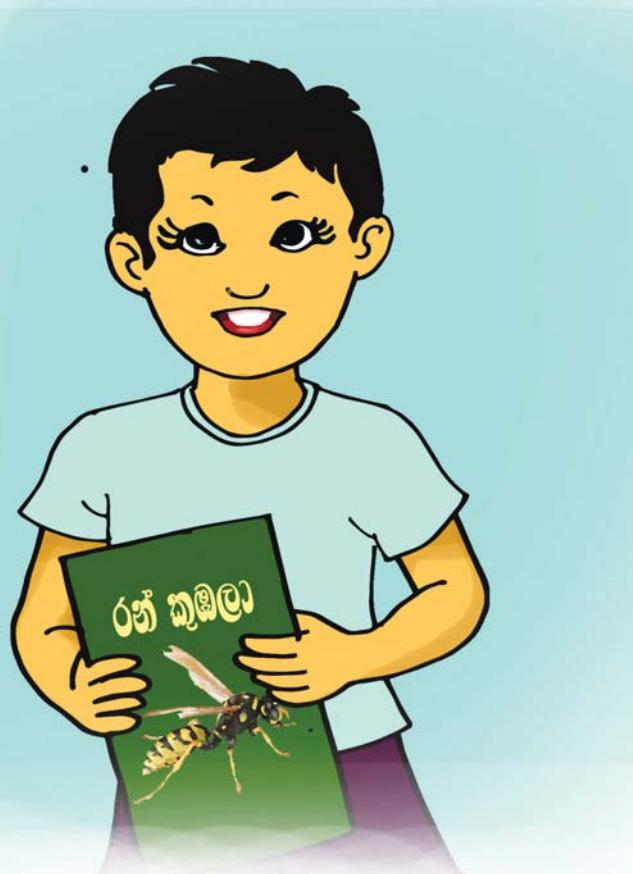
"අම්මේ මට කතන්දරයක් කියා දෙන්න."
මනුක අම්මාට කිව්වා,

"කෝ පුතාගේ උපන් දිනේට ලැබුණු කතා පොත්?
අපි ඒ පොතක කතන්දරයක් කියවමු ද?"
මනුක පොතක් තෝරා ගත්තා.

'රන් කුඹලා'

අම්මා පොත කියවන්න ගත්තා.

සවිඳු පුංචි ළමයෙක්.

එයා අලුත් ගෙදරක ජීවත් වුණා.

අම්මයි, තාත්තයි, නංගියි, අත්තම්මයි එක්ක සවිඳු ඒ ගෙදර හරි සතුටින් හිටියා.

සවිඳුට පාඩම් කරන්න අලුත් මේසයක් අලුත් පුටුවක්...

මේසය තියෙන්නේ ජනේලය ළඟ.

එතැනට ලස්සනට අහස පෙනෙනවා.

එක පාරට ම ගේ ඇතුළෙන් 'රූං' ගාන සද්දයක් ආවා. සවිඳු වටපිට බැලුවා. පුංචි ම පුංචි සතෙක් අහස් යානයක් වගේ රූං ගාලා ඉගිළුණා.

සවිඳු කැරකි කැරකි උඩ බැලුවා.

රන් කුඹලෙක්

රන් කුඹලා දොර උළුවස්ස පැත්තට ගියා.

උළුවස්සේ පුංචි මැටි ගුළියක්.

මැටි ගුළිය ඇතුළට රන් කුඹලා රිංගුවා.

ඒක රන් කුඹලාගේ ගෙදර.

රන් කුඹලාගෙ ගේ දැක්කා ම සවිඳුට හරි පුදුමයි. බෝල බෝල මැටි ගෙනැත් හැදූ ලස්සන පුංචි ගෙයක්. සවිඳුගෙ අලුත් ගෙදරට අලුත් නෑයෙක්, අලුත් යාළුවෙක්.

රෑං ... රෑං ... රෑං ...

සවිඳුත් රෑං කිය කියා රන් කුඹලා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.

නිවාඩු දවසක තාත්තා ගේ පිරිසිදු කළා.

කොස්සක් අරන් මකුළු දැල් කැඩුවා.

"මේ මොකද මේ අලුත් ගෙදර කුඹල් ගෙයක් බැඳලා?"

තාත්තා කිවුවා.

"අනේ, තාත්තේ රන් කුඹලාගෙ ගේ කඩන්න නම් එපා.

අපි වගේ ම එයත් ගේ හදන්න මහන්සි වෙන්න ඇති."

අලුත් ගෙදර ඇතුළේ තවත් අලුත් ගෙයක්.

අම්මා කතන්දරය කියවා අවසන් කළා.

මනුක රන් කුඹලෙක් ඇන්දා.

පාට කළා.

කතන්දර පොත කියවන්න පටන් ගත්තා.

13. වවමු වවමු අපිත් වවමු

එදා නිවාඩු දවසක්.

රාධාත්, ෆාරාත්, තාරකත්, මනුකගේ ගෙදර ගියා.

මනුකගේ ගෙදර හැමෝම යහළුවන් ආදරයෙන් පිළිගත්තා.

කතාබහ කළා.

නොදැනීම දවල් වුණා.
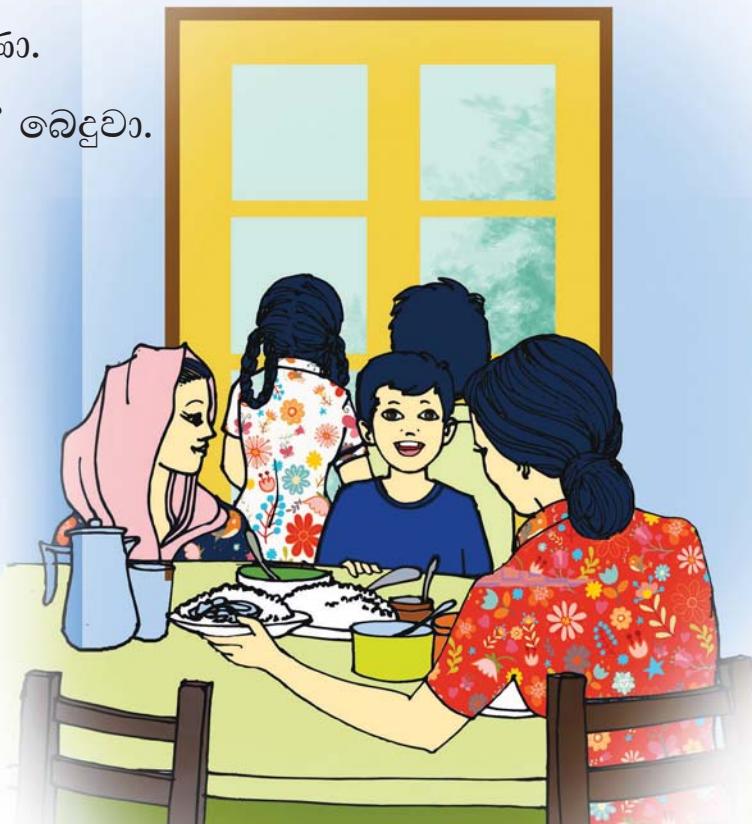
“ පුතා, යාළුවොත් එක්ක එන්න කෑම කන්න.”

“ රාධා, ෆාරා, තාරක, යමු යමු කෑම කන්න.”

හැම දෙනා ම අත් සෝදා ගත්තා.

කෑම කන්න වාඩි වුණා.

අම්මා හැමෝටම බත් බෙදුවා.

“කොළ සම්බෝලය හරි ම රසයි නැන්දේ.”

“මොනවද මේ කොළ?” රාධා ඇසුවා.

“මේ මුකුණුවැන්න.”

“ මුකුණුවැන්න සම්බෝලය මං අදමයි කෑවේ.”

“මේවා අපියි වගා කළේ.”

මනුක හරි සතුටෙන් කිවුවා.

“මනුකට වගා කරන්න ඉඩ තියෙනවා ද?

වත්තේ ඉඩක් නෑ නේ.”

“ කවීෂා, අපි කෑම කාලා ඉවර වෙලා යමු.

මං පෙන්වන්නම් අපේ පාත්ති.”

" ලස්සන පුංචි ගෙවත්තක්" කවීෂා කිවුවා.

" ඔව් පුතේ, පිළිවෙළකට වගා කළොත් පුංචි ඉඩක වුණත් වගා කරන්න පුළුවන්." මනුකගේ තාත්තා කිවුවා.

" අපේ තාත්තා තමයි, උඩ තට්ටුවේ වවමු කිවුවේ."

"මනුක මේ මොනවා ද?" ෆාරා ඇසුවා.

"මේ නිවිති, අර ගොටුකොළ, ඊට එහා පැත්තේ කංකුං. අර තියෙන්නේ සාරණ. ඊට මෙහා පැත්තේ මුකුණුවැන්න. පෝච්චිවල තියෙන්නේ වම්බටු, බණ්ඩක්කා වගේ එළවළු." මනුක කියාගෙන කියාගෙන ගියා.

"රම්පෙ, කරපිංචා, අමු මිරිස් අපි කඩෙන් ගෙනෙන්නේ නැහැ." තාත්තා කිවුවා.

"මටත් ආසයි අපේ වත්තේ වගා කරන්න." ෆාරා කිවුවා.

"බොහොම හොඳයි දුව, මමත් එළවළු පැළ ටිකක් දෙන්නම්."

14. අම්මා තාත්තා ඉර හඳ වාගේ

පුතා : අම්මේ අම්මේ අර කුරුලු කූඩුවෙන්
පුංචි හොටක් එළියට එනවා
බලන්නකෝ ඒ අම්මා තාත්තා
මොනවාදෝ කන්නට දෙනවා

අම්මා : අම්මා තාත්තා උදේ රැයින් දුර
ඉගිළී හවසට ගෙට එනවා
ගෙනා කෑම පැටවුන්ට කවා උන්
හරි සතුටින් නින්දට යනවා

පුතා : කුරුලු පැටවු මං වගේ ද අම්මේ
කෑම නොකා හැංගෙනවා ද?
මං වාගෙ ම උන් දෙමාපියන්හට
වැඳලා නින්දට යනවා ද?

අම්මා	:	කුරුලු පැටවු මගේ පුතා වගේ නැහැ
		කෑමට කවදත් හොර වෙන්නේ
		දෙමාපියන්හට නොවැන්දාට උන්
		මව් තුරුලෙයි නින්දට යන්නේ

පුතා	:	කෑම නොකෑවට දෙමාපියන්ගේ
		මහන්සියට මං දුක් වෙනවා
		සමාවෙන්න මගේ අම්මේ මේ මං
		අද ඉඳලා කෑමත් කනවා

අම්මා : පුතාගේ හොඳ වැඩ හොඳ ගති දැකලා
කුරුලු පැටවු අර හිනැහෙනවා
අම්මා තාත්තාගේ අගේ දන්න හොඳ
ළමයි කියා ගී මුමුණනවා
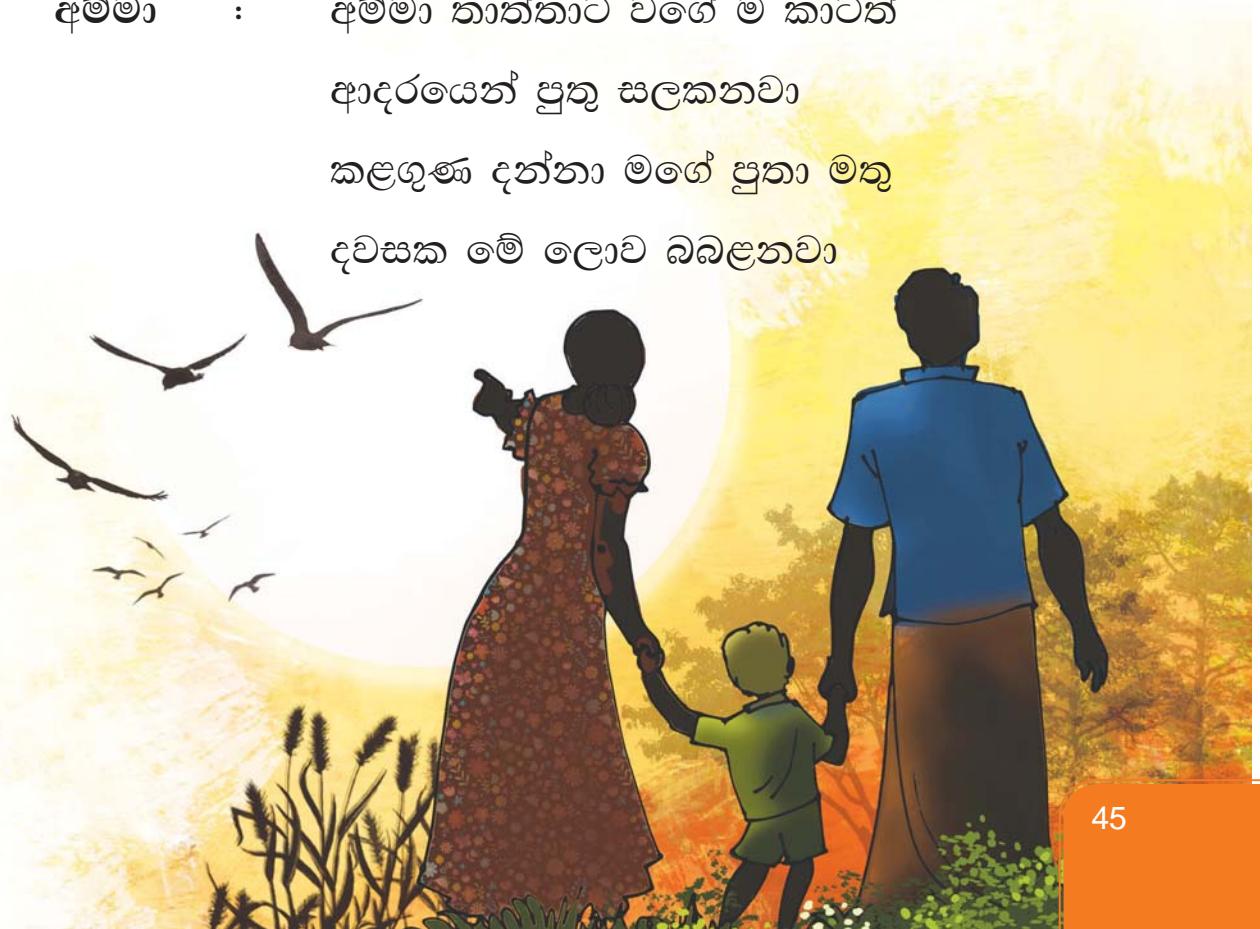
පුතා : හදා වඩා මට කවා පොවා ලොකු
කරන්න අම්මා වෙන වෙහෙස
උදේ හවා දහදියෙන් තෙමා ගත
තාත්තා නිවසට එයි හවස

අම්මා	:	පුතා දන්නේ නෑ මව්පියෝ කවුරුත්
		දරුවන් හින්දා වෙන වෙහෙස
		අපේ ලෝකයේ මැණික් පහන වෙන
		කවුරුන්දෝ සුදු පුතා මිස
පුතා	:	අම්මා තාත්තා ඉර හඳ වාගේ
		හැමදාමත් ලෝකයට මගේ
		ආදරයෙන් ඉන්නට මං ආසයි
		නිල් අහසේ තරුවක් වාගේ
අම්මා	:	අම්මා තාත්තාට වගේ ම කාටත්
		ආදරයෙන් පුතු සලකනවා
		කළගුණ දන්නා මගේ පුතා මතු
		දවසක මේ ලොව බබළනවා

15. සතුටු චාරිකාව

අද අපේ ඉස්කෝලේ චාරිකාව.

අපි යන්නේ ග්‍රහලෝකාගාරය බලන්න.

ළමයි හැමෝම බස් රථයට නැග්ගා.

" ඔළුව එළියට දාන්න එපා.

අත් එළියට දාන්න එපා."

ගුරුතුමිය ළමයින්ට අවවාද කළා.

බස් එක ගමන ඇරඹුවා.

හැමෝම හිටියේ හරි ම සතුටින්.

සින්දු කියන්න, අත්පුඩි ගහන්න පටන් ගත්තා.

බයිසිකල්, කාර්, ත්‍රීරෝද රථ පසු කර බස් රථය ඉදිරියට ම ගියා.

" අන්න ග්‍රහලෝකාගාරය,"

ගුරුතුමිය පෙන්නුවා.

ඔටුන්නක් වගේ ගොඩනැගිල්ලක් ඈතින් පෙනුණා.

“බස් එක නවත්වන්න, නවත්වන්න.” ළමයි කෑගැසුවා.

“මෙතන නවත්වන්න තහනම් පුතේ.

අර බලන්න අර පුවරුව,

ඒ පුවරුවෙන් කියවෙන්නේ වාහන නවත්වන්න එපා කියලයි.”

බස් රථය තරමක් ඉදිරියෙන් නතර කළා.
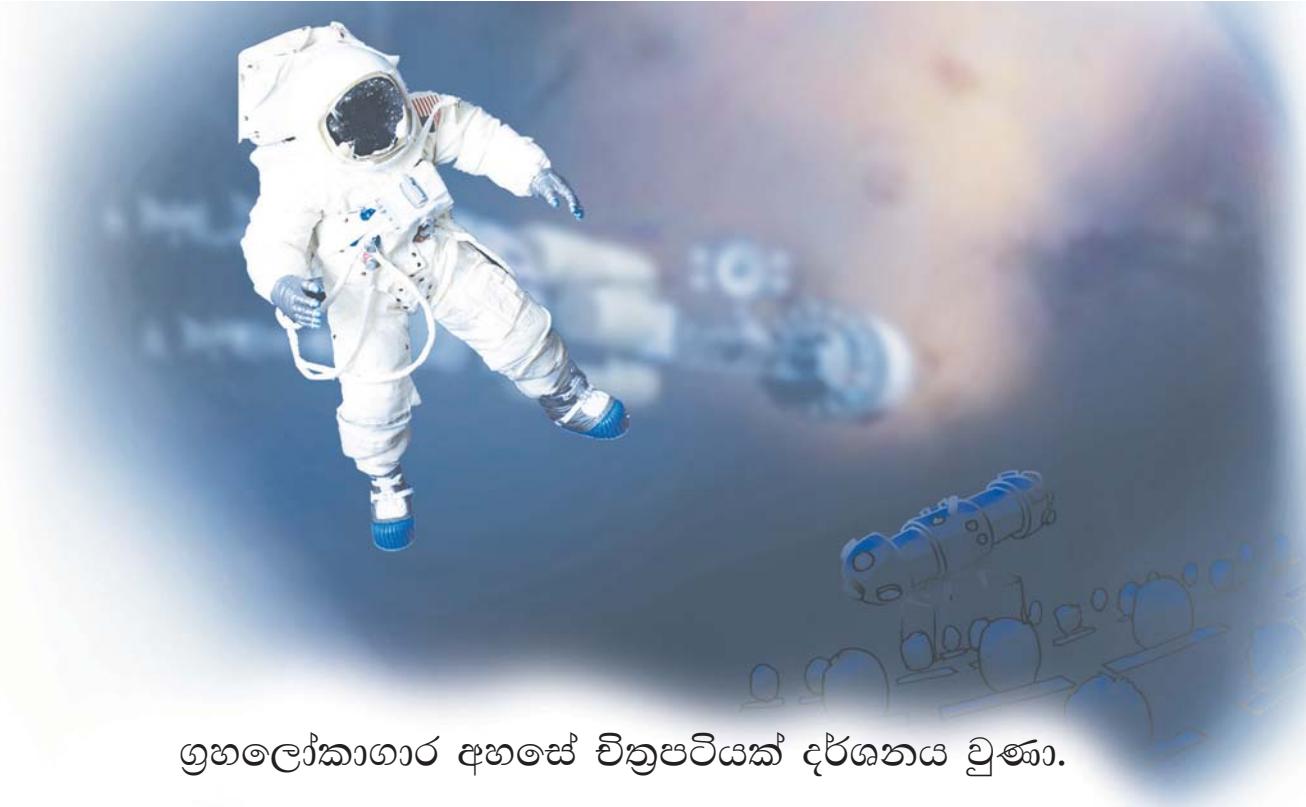
“දැන් දෙන්නා දෙන්නා පේළියට එන්න.”

ගුරුතුමිය ළමයින් එක්ක කහ ඉර හරහා පාර මාරු වුණා.

ටිකක් දුර ගිහින් ග්‍රහලෝකාගාරයට ඇතුළු වුණා.

ග්‍රහලෝකාගාරයේ චිත්‍රපට ශාලාවක වගේ පුටු තිබුණා.

ළමයි නිශ්ශබ්දව වාඩි වුණා.

ග්‍රහලෝකාගාර අහසේ චිත්‍රපටියක් දර්ශනය වුණා.

ළමයි ඒ දිහා බලා ගෙන ම හිටියා.

විශාල ශබ්දයක් සමග අමුතු ම අමුතු යානයක්.

ඒක ඈත ම ඈත දුර අහසට ම ගියා.

ඒක නම් අහස් යානයක් වෙන්න බැහැ.

රොකට් එකක් වගේ.

හඳට ගියේ ඒ විදිහෙ යානයකින් කියලා ගුරුතුමිය කියා දීලා තිබුණා.

අමුතු ම ඇඳුමක් ඇඳගත් මාමා කෙනෙක් හඳට ගිය හැටි පෙන්නුවා.

ඒ මාමා හඳ උඩ ඇවිද්දා.

හඳේ ඉඳන් පොළොවට කතා කළා.

ඉර, හඳ, තරු පොකුරු, වල්ගා තරු, ග්‍රහලෝක වගේ රෑ අහසේ පෙනෙන දේවල් ග්‍රහලෝකාගාර අහසේ පැහැදිලිව පෙනුණා.

අහසේ ඉර පායා ගෙන එද්දී ශාලාව එළිය වුණා.
ළමයි ග්‍රහලෝකාගාරයෙන් එළියට ආවේ දුර ගමනක් ගිහින් ආවා වගේ.
හැමෝට ම බඩගිනි වෙලා.
“අපි දවල් කෑම ගන්න සතුටු උයනට යමු.” ගුරුතුමිය කිවුවා.
හැමෝම බස් එකට නැග්ගා.

බස් එක සතුටු උයන ළඟ නතර කළා.

ළමයි කෑම පෙට්ටි, වතුර බෝතල් අරන් බස් එකෙන් බැස්සා.

"කවුරුවත් තනියම ඈතට යන්න එපා."

ගුරුතුමියගේ හඬ පැහැදිලිව ඇසුණා.

කෑමෙන් පස්සේ ළමයි පුංචි කෝච්චියේ සවාරියක් ගියා.

හරි ම විනෝදයි.

ළමයි සතුටින් සෙල්ලම් කළා.

"දැන් ඉතින් බස් එකට නගින්න." ගුරුතුමිය කිවුවා.

හැමෝම නැග්ගට පස්සේ බස් එක පිටත් වුණා.

ළමයි ගී ගයමින් විනෝද වුණා. බසය පාසලට එන විට තරමක් රෑ බෝ වෙලා. ළමයින්ට මේ චාරිකාව කවදාවත් අමතක වුණේ නෑ.